

Výrok rozsudku

Článok 44 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej smernicou Rady 2008/8/ES z 12. februára 2008, a článok 11 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112, sa majú vykladať v tom zmysle, že spoločnosť, ktorá má svoje sídlo v jednom členskom štáte, nemá stálu prevádzkareň v inom členskom štáte z dôvodu, že táto spoločnosť má v tomto štáte dcérsku spoločnosť, ktorá jej poskytuje ľudské zdroje a technické prostriedky na základe zmlúv o výlučnom poskytovaní marketingových, regulačných, reklamných a reprezentačných služieb, ktoré môžu mať priamy vplyv na jej objem predaja.

(¹) Ú. v. EÚ C 339, 12.10.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 7. apríla 2022 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Helsingin hallinto-oikeus – Fínsko) – A SCPI

(Vec C-342/20) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Články 63 a 65 ZFEÚ – Voľný pohyb kapitálu – Obmedzenia – Daň z príjmov právnických osôb – Oslobodenie investičných fondov od dane – Podmienky oslobodenia – Podmienka týkajúca sa zmluvnej formy fondu)

(2022/C 213/09)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Helsingin hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: A SCPI

za účasti: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Výrok rozsudku

Články 63 a 65 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tým, že vyhradzuje oslobodenie príjmov z prenájmu a ziskov dosiahnutých z prevodu nehnuteľností alebo akcií spoločností, ktoré sú vlastníkami nehnuteľností, len pre investičné fondy, ktoré majú zmluvnú formu, vylučuje z uplatnenia tohto oslobodenia od dane alternatívny investičný fond, ktorý nie je rezidentom a má formu spoločnosti, hoci tento fond, keďže sa naň v členskom štáte jeho sídla uplatňuje režim daňovej transparentnosti, nepodlieha v tomto členskom štáte dani z príjmu.

(¹) Ú. v. EÚ C 339, 12.10.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 7. apríla 2022 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona – Španielsko) – EL, TP/CaixaBank SA

(Vec C-385/20) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Smernica 93/13/EHS – Zásada efektivity – Zásada ekvivalencie – Súdne konanie s cieľom konštatovať nekalú povahu zmluvnej podmienky – Právomoc vnútroštátneho súdu na preskúmanie ex offio – Vnútroštátne konanie na určenie výšky trov konania – Náhrada trov konania vynaložených ako odmena advokáta)

(2022/C 213/10)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: EL, TP

Žalovaná: Caixabank SA

Výrok rozsudku

1. Článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v spojení so zásadou efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v rámci určenia výšky trov konania spojených so žalobou týkajúcou sa nekalej povahy zmluvnej podmienky stanovuje hornú hranicu vzťahujúcu sa na odmenu advokáta, ktorú má nahradiť predajca alebo dodávateľ, ktorému bola uložená povinnosť nahradiť trovy, spotrebiteľovi, ktorý mal úspech v merite veci, pod podmienkou, že táto horná hranica umožňuje danému spotrebiteľovi získať tak náhradu opodstatnenej sumy primeranej nákladom, ktoré musel objektívne vynaložiť na podanie takejto žaloby.
2. Článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v súlade so zásadou efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa hodnota sporu, ktorá predstavuje základ pre výpočet trov konania, ktoré sa majú nahradiť spotrebiteľovi, ktorý mal úspech vo veci týkajúcej sa nekalej zmluvnej podmienky, musí určiť v žalobe, pričom inak sa stanoví touto právnou úpravou bez toho, aby ju neskôr bolo možné zmeniť, pod podmienkou, že vnútroštátnemu súdu poverenému v konečnom dôsledku pristúpiť k určeniu výšky trov konania zostáva možnosť určiť skutočnú hodnotu sporu pre spotrebiteľa tak, že mu zaručí priznanie práva na náhradu opodstatnenej sumy primeranej nákladom, ktoré musel objektívne vynaložiť na podanie takejto žaloby.

(¹) Ú. v. EÚ C 423, 7.12.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2022 – Solar Ileias Bompaina AE/Európska komisia

(Vec C-429/20 P) (¹)

(Odvolyanie – Štátna pomoc – Trh s elektrinou vyrobenou z obnoviteľných zdrojov energie – Vnútroštátna právna úprava, ktorá údajne priznáva dodávateľom elektrickej energie protiprávnu výhodu – Sťažnosť podaná Európskej komisii – Rozhodnutie o zamietnutí bez začatia konania vo veci formálneho zisťovania – Žaloba o neplatnosť – Nariadenie (EÚ) 2015/1589 – Článok 1 písm. h) – Pojem „zainteresovaná strana“ – Nepripustnosť)

(2022/C 213/11)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolyateľka: Solar Ileias Bompaina AE (v zastúpení: A. Metaxas, dikigoros, a A. Bartosch, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: B. Stromsky a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolyanie sa zamietá.
2. Solar Ileias Bompaina AE je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 359, 26.10.2020.